

Lilla snöskatans första flygtur

Här är mamma snöskata

Här är pappa snöskata

De hade byggt ett bo i ett träd invid sjön. I det boet hade de lagt två ägg som nu hade kläckts. Här i boet ser ni nu storebror och lillasyster, som får mat av mamma.

Pappa snöskata hämtar fler maskar, som han kan ge till sina ungar.

Och ungarna växte och växte.

En dag – det var faktiskt igår – tyckte storebror att han blivit så stor och stark att han nu skulle kunna flyga själv. Han kastade sig ut ur boet och flaxade med vingarna som han sett mamma och pappa göra. Oj, vad jobbigt det var. Han hade ju inte den långa stjärten, som hjälpte mamma och pappa att styra. Men han kom i alla fall ända fram till gräsmattan, där pappa hämtat sina maskar. Och när han fått vila där en stund kunde han flyga vidare, först

till en buske och sedan tillbaka hem till boet.

Nu ville lillasyster också prova på att flyga. Men hon var inte så stark än, så det gick inte så bra. Hon orkade bara en liten bit ut från trädet innan hon måste landa på marken, alldeles intill gångbanan där alla människor gick. När hon hade vilat där en stund försökte hon lyfta igen, men det orkade hon inte. Hon kunde inte flyga ännu. Hur skulle hon då komma upp till boet i trädet?

Hon hoppade i småskutt över gångvägen mot trädet, där boet fanns. Under tiden pep hon på hjälp från mamma och pappa, men de kunde ju inte bära henne upp till boet. Hon måste klara det själv. Så hon fortsatte mot trädet.

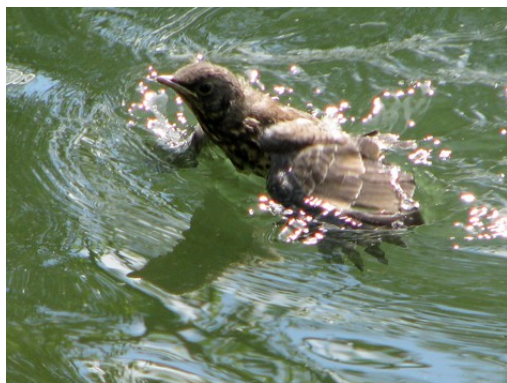
När hon kom fram till trädet hoppade hon upp en bit på stammen och klamrade sig fast där med klorna.

Kanske skulle hon kunna flyga nu om hon startade lite högre upp? Hon försökte men kom bara en liten bit. Och tyvärr hade hon flugit åt alldeles fel håll.

Hon hade flugit ut över sjön så hon landade i vattnet. Brr vad kallt! Hon hade ju aldrig förut badat. Vad skulle hon göra nu?

Hon provade på att röra vingarna som om hon flög. Och se, det fungerade! Hon kunde simma! Hon simmade sakta mot land.

Hon kom iland vid trädet igen.

Där skakade hon av sig vattnet så gott det gick.

Sen började hon på nytt att klättra upp i trädet. Men den här gången skulle hon försöka klättra ända upp.

Hon fick verkligen jobba med att klättra med de små benen och hålla sig fast vid trädstammen med de små klorna.

Hon kom sakta allt högre upp i trädet.

Ibland måste hon vila.

Blev det riktigt brant fick hon hjälpa till med de små vingarna.

Och så äntligen var hon uppe på en platt bit där hon kunde vila lite längre. Åh, vad skönt det var!

Hon hade nu kommit ganska högt upp i trädet. Men det var fortfarande en bit kvar.

Lillasyster var fortfarande våt efter badet, så hon började frysa.

Det var bara att fortsätta uppåt.

Lite högre upp delade sig trädet. Här kunde lillasyster vila sig lite till. Men hon kunde fortfarande inte se boet, så hon visste inte åt vilket håll hon skulle fortsätta.

Hon provade att klättra åt höger. Och se! Det gick bra.

Där låg boet. Mamma Snöskata satt på grenen ovanför Pappa satt i boet och väntade med mat till henne. Och storebror låg redan där. Så hon kunde krypa ner bredvid honom och bli varm igen. Det var en äventyrlig dag. Det gick ju inte så bra att flyga idag. Men imorgon skulle hon ha vuxit lite till. Och blivit lite starkare! Då skulle det säkert gå bättre att flyga!